Dosarul nr. 2i-249/24 (2-24051822-12-2i-14052024)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 iulie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central
În componența completului:
Președintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie
grefier Murafa Dinis

examinând în sediul instanței, în ședință publică, cererea introductivă a creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”,

A CONSTATAT:

La data de 14.05.2024, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”OL Electronica”.

În motivarea cererii invocă că, SRL ”OL Electronica”, la situaţia din 23.04.2024, conform contului curent generalizat al contribuabilului, înregistrează restanţă la bugetul public naţional în sumă totală de 10 499,28 lei, constituită din:

-creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) - 150,90 lei;

-creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 10 348,38 lei.

Susține că, restanţa faţă de Bugetul Public Naţional s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: Forma TAT-Q7 pentru T/3/2007, Forma IRV06 pentru L/11/2007, precum şi în temeiul Deciziei de încălcare a legislaţiei fiscale nr.342/592 din 04.12.2007, obligaţii care până-n prezent n-au fost onorate de către debitor.

Menționează că, în scopul asigurării încasării restanţei şi aplicării măsurilor de executare silită, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat interpelări la instituţiile abilitate, în rezultatul cărora a fost întocmit actul de carenţă nr.26-20/3-29-79227 din 24.04.2024.

Afirmă că, temeiul apariţiei creanţelor fiscale în mărime de 10 499,28 lei constituie obligaţiile fiscale formate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: Forma TAT-07 pentru T/3/2007, Forma 1RV06 pentru L/l 1/2007, precum şi în temeiul Deciziei de încălcare a legislaţiei fiscale nr.342/592 din 04.12.2007.

Termenul de executare a creanţelor fiscale a devenit scadent la:

- în baza dării de seamă Forma TAT-07 pentru T/3/2007 scadentă la 31.12.2007;

- în baza dării de seamă Forma IRV06 pentru L/l 1/2007 scadentă la 31.12.2007;

-Decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.342/592 din 04.12.2007 scadentă la 05.01.2008.

Mai indică că, în adresa debitorului SRL ”OL Electronica” a fost remisă notificarea nr. 26-20/3-10/31692 din data de 27.02.2024, prin care s-a solicitat respectuos achitarea restanţei faţă de bugetul public naţional, iar în cazul existenţei unuia din temeiurile de intentare a procedurii de insolvabilitate, urmează să depună cererea introductivă în termen de 10 zile de la recepţionarea prezentei notificări.

Evidenţiază că, notificarea menţionată a fost expediată la sediul debitorului SRL ”OL Electronica”: mun. Chişinău, str. Vasile Lupu nr.89, of. 14, aceasta fiind lăsată fără examinare şi răspuns, ulterior restituită organului fiscal cu menţiunea ”nereclamat”.

Mai mult ca atât, Serviciul Fiscal de Stat a publicat la data de 25.03.2024 pe pagina web a SFS, notificarea prin care s-a adus la cunoştinţă SRL ”OL Electronica” despre admiterea restanţei faţă de bugetul public naţional şi s-a propus debitorului să achite restanţa integral.

Solicită Seviciul Fiscal de Stat admiterea cererii introductive spre examinare; aplicarea faţă de debitor a măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 a Legii insolvabilităţii; intentarea procesului de insolvabilitate cu iniţierea procedurii falimentului simplificat faţă de SRL ”OL Electronica”; recunoaşterea Serviciului Fiscal de Stat în calitate de creditor chirografar faţă de SRL ”OL Electronica”; încasarea creanţelor fiscale, care la situaţia din 23.04.2024, constituie suma totală de 10 499,28 lei; numirea în calitate de administrator provizoriu/lichidator - administratorul autorizat Lupea Victor, în baza autorizaţiei nr. 134 din 14.01.2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”, fiind desemnat Lupea Victor în calitate de administrator provizoriu, cu instituirea perioadei de observație.

La data de 17.07.2024, administratorul provizoriu Lupea Victor a prezentat raportul privind executarea măsurilor de asigurare și tabelul preliminar.

Conform raportului înaintat instanței, administratorul autorizat Lupea Victor concluzionează că debitorul SRL ”OL Electronica” dispune de datorii față de Serviciu Fiscal de Stat în sumă de 10 501,54 lei. Susține că, datoriile SRL ”OL Electronica” au fost formate pe perioada anilor 2007-2008.

Mai indică că, pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale, Serviciul Fiscal de Stat nu a întreprins careva acțiuni în vederea executării silite a creanțelor sale, fapt ce atestă că, termenul de prescripție pentru urmărirea acestor creanțe a expirat.

Invocă în raport excepția de tradivitate în privința cererii Serviciului Fiscal de Stat și propune nstanței de insolvabiliate respingerea cererii introductive.

Tot la data de 17.07.2024, administratorul provizoriu Lupea Victor a înaintat cerere privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie.

În motivarea cererii susține că, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central, nr. 2i-249/2024 din 16.05.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul SRL ”OL Electronica”, IDNO 1003609008201, cu sediul în mun. Chişinău, str. Vasile Lupu, 89, ap. 14.

Indică că, administratorul provizoriu a executat măsurile de asigurare dispuse prin încheierea instanţei de insolvabilitate şi a asigurat acumularea informaţiilor despre componenţa masei debitoare, drepturilor şi obligaţiilor SRL ”OL Electronica”.

Prin raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare, administratorul provizoriu a invocat excepţia de tardivitate în privinţa cererii introductive a Serviciul Fiscal de Stat şi a optat pentru respingerea acesteia.

Potrivit art. 32 alin. (3) şi (4) a Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, administratorul autorizat Victor Lupea solicită instanţei să încaseze din contul creditorului Serviciul Fiscal de Stat al RM, cheltuielile de remunerare a administratorului provizoriu în sumă de 15 000 lei.

În suportul cerinţelor invocate menţionează că, potrivit art. 25 alin. (6) din Legea insolvabilităţii, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabileşte instanţa de insolvabilitate, în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată, care nu poate fi mai mică decât coeficientul de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit cu cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară.

Indică că, conform anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr.743 din 11.06.2002 cu privire la salarizarea angajaţilor în unităţile cu autonomie financiară, pentru conducătorii entităţii, intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcţie calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naţionale cu valoarea 1,00 constituie 16000,00 - 32000,00 (lei)/lună.

Pornind de la salariul minim de 16 000,00 lei pe lună, remuneraţia pentru o zi ar constitui 16 000,00 lei/30 zile = 533,33 lei/zi.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, a exercitat atribuţiile de administrator provizoriu în perioada 16 mai 2024 - 17 iunie 2024, adică 60 zile.

Respectiv, remuneraţia administratorului provizoriu pentru perioada de activitate ar urma să constituie 533,33 lei/zi x 60 zile = 31 999,80 lei însă, pornind de la volumul efectiv de servicii prestate, administratorul autorizat Lupea Victor consideră suficientă şi echitabilă stabilirea remuneraţiei pentru întreaga perioadă în sumă de 15 000 lei.

Solicită adoptarea unei încheieri privind stabilirea remuneraţiei administratorului provizoriu Lupea Victor pentru perioada 16 mai 2024 - 17 iunie 2024, în sumă de 15 000 lei, cu încasarea acesteia din patrimoniul creditorului Serviciul Fiscal de Stat al RM, IDNO 1006601001182, cu sediul în mun. Chişinău, str. Constantin Tănase, 9, MD-2005.

În ședința de judecată reprezentantul creditorului Serviciului Fiscal de Stat, Munteanu Maria a susținut integral cererea introductivă pe motivele de fapt și de drept expuse și a solicitat admiterea ei. Referitor la cererea privind încasarea remunerației de la creditorul Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată.

Administratorul provizoriu Lupea Victor în ședință a solicitat respingerea cererii introductive pe motiv că creanțele Servicului Fiscal de Stat sunt cu termenul de prescripție expirat, respectiv nu sunt exigibile. La fel a solicitat admiterea cererii privind încasarea remunerației administratorului provizoriu de la creditorul Serviciul Fiscal de Stat.

Debitorul SRL ”OL Electronica” în ședință nu s-a prezentat, deși a fost legal citat la adresa sediului întreprinderii, conform Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, înștiințare restituită cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 39-41). La fel a fost citat și administratorul întreprinderii Bodnariuc Serghei la domiciliul său din or. *****, str. V. Cikalov, 30A, înștiințarea a fost recepționată (f.d. 36).

Respectiv, instanța a constata că procedura de citare legală față de debitor a fost îndeplinită.

Audiind explicațiile participanților la proces, precum și studiind raportul privind executarea măsurilor de asigurare și materialele cauzei, instanța de insolvabilitate consideră cererea introductivă neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instața care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficinete și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (1) din Legea insolvabilității, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională stabilită în Codul de procedură civilă şi în prezenta lege.

Potrivit art. 5 alin. (5) lit. a) al Legii insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt pronunţarea motivată a hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate şi, după caz, de intrare în insolvabilitate atât prin procedura falimentului, cât şi prin procedura de restructurare a debitorului.

Conform art. 9 al același legi, procesul de insolvabilitate se intentează doar pe baza unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare *cerere introductivă*).

Conform art. 10 alin. (2) al aceleiași legi, temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 12 al Legii insolvabilității, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Conform prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi îşi poate argumenta creanţele şi temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

La caz, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”, invocând deținerea unei creanțe față de ultima în sumă totală de 10 499,28 lei, constituită din: plăţi de bază – 150,90 lei; majorări de întârziere – 10 348,38 lei.

Potrivit art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, instanţa de insolvabilitate hotărăşte, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate şi a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

În speță, potrivit înscrisurilor administrate la materialele dosarului, SRL ”OL Electronica” a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la data de ***** cu codul fiscal și numărul de identificare de stat 1003609008201, cu sediul: MD-2008, str. Vasile Lupu, 89, ap. 14, mun. Chişinău, Republica Moldova, asociat 100% și administrator Bodnariuc Serghei (f.d. 9).

La 14.05.2024, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul SRL ”OL Electronica”.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate v-a aprecia cererea introductivă prin prisma interesului legitim în intentarea procesului de insolvabilitate şi a argumentării creanţelor şi temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate, așa cum imperativ indică art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Astfel, instanța v-a analiza *a priori* argumentarea creanței, condiție obligatorie pentru a putea aprecia în continuare interesul legitim, și în final argumentarea temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate.

Deci, pentru admiterea cererii introductive, creanța invocată în cererea introductivă trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă.

Respectiv, la examinarea temeiniciei cererii introductive, instanța de insolvabilitate urmează să verifice dacă pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative esențiale: să fie certă, adică fermă şi să nu trezească dubii, lichidă, adică într-un cuantum determinat şi exigibilă, adică ajunsă la scadență.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat îşi întemeiază creanţele pe dările de seamă prezentate de însăși contribuabilul SRL ”OL Electronica” pe anul 2007.

Acest fapt rezultă din cererea introductivă, în care creditorul indică expres că, restanţa faţă de Bugetul Public Naţional s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: Forma TAT-Q7 pentru T/3/2007, Forma IRV06 pentru L/11/2007, precum şi în

temeiul Deciziei de încălcare a legislaţiei fiscale nr.342/592 din 04.12.2007, fiind indicat și termenul de executare a creanţelor fiscale, devenit scadent la:

- în baza dării de seamă Forma TAT-07 pentru T/3/2007 scadentă la 31.12.2007;
- în baza dării de seamă Forma IRV06 pentru L/l 1/2007 scadentă la 31.12.2007;
- Decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.342/592 din 04.12.2007 scadentă la 05.01.2008.

La fel, apariția creanțelor fiscale în perioada 2007-2008, este probată și prin înscrisurile administrate la dosar și anume: darea de seamă a taxei pentru amenjarea teritoriului Forma TAT-07 nr. 0532473019 pentru perioada fiscală T/3/2007, prezentată la 31.10.2007 (f.d. 25), darea de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta pentru perioada L/11/2007, Forma IRV06 (f.d. 26-27), precum şi în temeiul Deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de SRL ”OL Electronica” nr.342/592 din 04.12.2007 (f.d. 28-30).

Potrivit prevederilor art. 264 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2), obligaţiile fiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene:

a) impozitele, taxele, majorările de întârziere – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalităţii), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

b) sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

c) sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani din data săvîrşirii încălcării fiscale.

(2) Termenul de prescripţie nu se extinde asupra impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalităţii) sau sancţiunilor fiscale aferente unui impozit, unei taxe concrete dacă darea de seamă fiscală care stabileşte obligaţia fiscală conţine informaţii ce induc în eroare sau reflectă fapte ce constituie infracţiuni ori nu a fost prezentată.

Iar potrivit prevederilor art. 265 alin. (1) Cod fiscal, dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art. 264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

(2) Termenul de prescripţie se suspendă în cazul în care:

a) contribuabilul persoană fizică se află sub arest sau este condamnat la privaţiune de libertate – pe perioada aflării sub arest sau a privaţiunii de libertate;

b) contribuabilul persoană fizică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

c) persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului persoană juridică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

d) a fost acordată o amânare sau eşalonare a stingerii obligaţiei fiscale – pe perioada amânării sau eşalonării stingerii;

e) instanţa judecătorească a hotărât perceperea impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalităţii) şi/sau amenzii – pe o perioadă de până la stingerea obligaţiei fiscale sau până la caducitatea hotărârii judecătoreşti;

f) contribuabilul se află în procedură de insolvabilitate. Aceste prevederi nu se aplică obligaţiilor fiscale curente;

g) obligaţiile fiscale sunt luate la evidenţă specială conform art. 206 alin. (1).

(3) Termenul de prescripţie îşi reia cursul din ziua încetării circumstanţei care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

(4) Termenul de prescripţie se întrerupe în conformitate cu prevederile Codului civil.

(5) După întreruperea termenului de prescripţie începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea termenului de prescripţie nu se include în noul termen de prescripţie.

În conformitate cu art. 170 Cod fiscal, stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, **prescripţie**, scădere, compensare sau executare silită.

Conform prevederilor art. 173 Cod fiscal, *dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligaţia fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripţie în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge şi obligaţia fiscală a contribuabilului.* Stingerea obligaţiei fiscale în urma survenirii termenelor de prescripţie se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuţii de administrare fiscală care administrează obligaţia fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale – în baza deciziei adoptate de către consiliul local.

Potrivit prevederilor art. 174^1 alin. (1) din Codul fiscal, în lipsa elementelor constitutive ale infracţiunii de evaziune fiscală sau de pseudoactivitate de întreprinzător, Serviciul Fiscal de Stat stinge simplificat obligaţia fiscală prin scădere contribuabililor persoane juridice şi persoane fizice care practică activitate de întreprinzător, în condiţiile prezentului articol.

(2) Serviciul Fiscal de Stat stinge simplificat prin scădere obligaţia fiscală, conform art.174 alin. (4), în cazul în care stabileşte în cumul că:

a) persoana juridică are datorii la bugetul de stat, la bugetul local şi/sau la fondurile asigurării obligatorii de asistenţă medicală;

b) persoana juridică nu este fondator al unei persoane juridice;

c) persoana juridică, în decursul ultimelor 24 de luni consecutive, nu a depus dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie şi nu a efectuat operaţii pe nici un cont bancar şi/sau cont de plăţi;

d) faţă de persoana juridică au fost aplicate toate măsurile de executare silită a obligaţiei fiscale prevăzute de lege;

e) persoana juridică nu dispune de bunuri care pot fi urmărite în scopul executării obligaţiei fiscale.

(3) Lista contribuabililor ale căror obligaţii fiscale au fost stinse simplificat prin scădere se prezintă entităţii abilitate cu dreptul de înregistrare de stat de către Serviciul Fiscal de Stat pentru a iniţia din oficiu procedura de radiere din Registrul de stat.

În acelaşi timp, potrivit Regulamentului privind modul de stingere a obligaţiei fiscale şi anulare a sumelor plătite în plus prin prescripţie, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 221 din 11.04.2017:

17. Conform art. 173 din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, în temeiul informaţiei din Sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat şi documentelor

confirmative, stingerea prin prescripţie a obligaţiei fiscale în urma survenirii termenului de prescripţie se efectuează în temeiul unei decizii scrise a Serviciului Fiscal de Stat (anexa nr.3 la prezentul Regulament), aprobate de către persoanele împuternicite ale Serviciului Fiscal de Stat în conformitate cu legislaţia în vigoare, iar în cazul Serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale – în baza deciziei adoptate de către consiliul local (anexa nr.4 la prezentul Regulament).

22. Decizia privind stingerea obligaţiei fiscale al cărei termen de prescripţie a expirat se emite/adoptă:

1) de către Serviciul Fiscal de Stat – în două exemplare: un exemplar al deciziei se plasează în dosarul contribuabilului, deschis conform art.161 alin.(3) şi (4) din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, cu anexarea documentelor confirmative privind expirarea termenului de prescripţie, iar al doilea se transmite contra semnătură sau se expediază prin scrisoare recomandată contribuabilului;

2) de către consiliile locale – în trei exemplare, dintre care primul se prezintă Serviciului Fiscal de Stat pentru efectuarea înscrierilor ulterioare în Sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat, iar al doilea se păstrează la emitent; al treilea se remite contribuabilului conform procedurii descrise la subpct.1).

Astfel, potrivit înscrisurilor administrate la materialele cauzei, instanța de insolvabilitate conchide că SRL ”OL Electronica” a prezentat dările de seamă fiscale conform prevederilor Codului fiscal, iar obligaţiile fiscale au apărut în perioada anului 2007.

Prin urmare, în temeiul art. 265, 173, 174[1] Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat urma să stingă obligaţiile fiscale ale SRL ”OL Electronica” după expirarea a 6 ani de la formarea acestora, pe motivul expirării termenului de prescripţie, adică încă la 05.01.2014, dar şi pe motivele prevăzute în art. 174[1] Cod fiscal, în care SRL ”OL Electronica” se încadrează perfect.

În această ordine de idei, instanța conclude că, normele legale evocate supra (art. 173, 174[1] Cod fiscal) au un caracter onerativ, prin care se impune o anumită conduită a Serviciului Fiscal de Stat în condițiile intervenirii termenului de prescripție stipulat la art. 264 Cod fiscal, fapt ce persistă în speța dată.

Respectiv, creanţele pretinse de Serviciul Fiscal de Stat în sumă totală de 10 499,28 lei, inclusiv 150,90 lei - plăţi de bază şi 10 349,38 lei – penalități, sunt cu termenul de prescripție expirat, conform prevederilor art. 265 Cod fiscal, care urmau a fi stinse în anul 2014, conform prevederilor art. 173 şi art. 174[1] Cod fiscal.

Este relevant de menționat că conduita pasivă a organului fiscal prin omiterea exercitării obligației de emitere a deciziei de stingere a obligației fiscale, nu presupune că această obligației este valabilă, respectiv, în atare situație, este viciată grav unul din cele trei elemente obligatorii a creanței la înaintarea cererii introductive – **caracterul exigibil**.

La caz instanța de insolvabilitate punctează că, suma plăților de bază în mărime de 150,90 lei este prescrisă cert, or această obligație fiscală a fost cunoscută de creditorul Serviciul Fiscal de Stat din anul 2007, din dările de seamă prezentate de debitorul (contribuabil) SRL ”OL Electronica”.

Cu referire la penalitățile calculate în mărime de 10 348,38 lei, instanța de judecată nu le poate reține drept obligații determinante pentru stabilirea temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate. Or, art. 11 alin. (3) lit. a) al Legii insolvabilității expres stipulează că, *la constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea*

creanțelor constituite din penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor.

Deci se reține că, este incontestabil faptul că pretențiile creditorului Serviciul Fiscal de Stat sunt incerte, valabilitatea şi existenţa lor este condiționată de expirarea termenului de prescripție pentru urmărirea obligațiilor cu caracter fiscal, iar normele de drept ce reglementează raporturile juridico-fiscale enunțate mai sus, comparativ cu cele civile, impun o conduită imperativă a organului de administrare fiscală și anume să stingă obligația fiscală în cazul scurgerii termenului de prescripție.

Totodată, instanța de insolvabilitate relevă că, pretinsa creanță a creditorului Serviciul Fiscal de Stat au luat naștere prin prisma reglementărilor Codului fiscal al RM, ce sunt norme juridice financiar-fiscale și țin de domeniul dreptului public, caracteristic fiind caracterul imperativ al acestora, comparativ cu caracterul dispozitiv, cuprins în normele dreptului privat, adică civil.

În acest context, instanța de insolvabilitate statuează că, normele legale stipulate în art. 170, 173, 174[1] Cod fiscal, impun onerativ conduita subiectului raportului juridic, la caz Serviciului Fiscal de Stat de a stinge obligația fiscală și nu este necesară invocarea scurgerii acestuia de persoana în interesul căreia s-a scurs, cum este prevăzut în art. 394 Cod civil (271 Cod civil RM în redacția Legii de până la 01.03.2019).

Suplimentar, instanța de insolvabilitate relevă că, potrivit art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit.

Iar conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, se reține că, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”OL Electronica” în vederea satisfacerii creanțelor sale în baza procedurii colective prevăzute de Legea insolvabilității și nu în mod individual, iar în esență constituie acțiune de satisfacere a creanțelor sale, care potrivit normelor cuprinse în art. 264 și 265 din Codul fiscal, urma a fi depusă în termen de 6 ani din momentul stabilirii obligației fiscale.

Instanţa de insolvabilitate reține că, deși obligația fiscală a fost determinată de SFS încă în anul 2007, cererea introductivă a fost depusă doar la 14.05.2024.

Concluzionând la caz, instanța reține că Serviciului Fiscal de Stat nu a invocat nici un argument care ar constitui temei de apreciere a faptului depunerii diligenței în vederea depunerii cererii introductive în termenul de prescripție de 6 ani acordat de legiuitor și care este de două ori mai mare ca termenul general de prescripție prevăzut de Codul civil.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, participanţii la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiunilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă la fel prevede că părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa

judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În conformitate cu art. 10 alin. (3) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanţei judecătoreşti, ale participanţilor la proces, cât şi ale persoanelor legate de activitatea acestora şi, în dependenţă de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligaţia de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătoreşti, în alte măsuri prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța conchide că Serviciul Fiscal de Stat nu a depus diligența necesară pentru a înainta cererea introductivă în interiorul termenului stabilit de Codul fiscal. Or, încă la 31.10.2007, 29.12.2007 și 04.12.2007, Serviciul Fiscal de Stat a cunoscut despre existența obligației fiscale a SRL ”OL Electronica” în sumă de 150,90 lei, precum și că anul 2013 este termenul limită de satisfacere a creanțelor fiscale prin modalitățile prevăzute de lege.

În contextul celor expuse, instanța de insolvabilitate completează faptul că, prin Decizia de inadmisibilitate nr. 103 din 01.07.2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 186^1 alin. (1) din Codul de procedură civilă, adoptat de Legea nr. 225 din 30 mai 2003 și articolul 25 alin. (5) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, Curtea Constituțională reţine că administratorul provizoriu este îndreptățit să invoce excepţia de tardivitate în interesul debitorului pe care îl supraveghează sau îl administrează, deoarece după expirarea termenului de prescripţie extinctivă debitorul poate refuza executarea obligaţiei.

Respectiv, instanța conchide că caracterului exigibil al creanțelor invocate, este viciat, ceea ce în consecință afectează și interesul legitim al creditorului la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (4) lit. d) din Legea insolvabilității, după judecarea cererii introductive, instanţa de insolvabilitate adoptă una din următoarele hotărâri: se respinge cererea introductivă şi se refuză intentarea unui proces de insolvabilitate faţă de debitor.

În circumstanțele descrise, instanța de insolvabilitate concluzionează că cererea introductivă a creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La fel, instanța de insolvabiliate mai reține și faptul că, o abordare similară a fost statuată și în practica instanței ierarhic superioare (Curtea de Apel Chișinău) în cauza Serviciul Fiscal de Stat vs SRL ”Heruvim” privind intentarea procesului de insolvabilitate (dosarul nr. 2ai-265/23 2-19093482-02-2ai-09082023).

Referitor la cerința privind stabilirea și încasarea remunerației, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. c) a Legii insolvabilităţii, una din competenţele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilităţii, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabileşte instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară.

În speță, instanța reține că perioada provizorie a durat în următoarele intervale de timp: 16.05.2024 - 17.07.2024, adică aproximativ 60 zile.

Concomitent, instanţa reţine, că conform Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002 cu privire la salarizarea angajaţilor din unităţile cu autonomie financiară, a fost aprobat intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcţie calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naţionale cu valoarea 1,00, conform anexei nr. 4.

Iar conform Anexei nr.4 a Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002, începând cu 01.01.2024, pentru conducător/conducătoare, conducător adjunct/conducătoare adjunctă de unitate care efectuează conducerea generală a instituţiei/ entităţii, intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcţie calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naţionale cu valoarea 1,00 este de 17 600 – 33 300 lei.

Prin urmare potrivit, art. 25 alin. (6) a Legii insolvabilității, remunerarea administratorului provizoriu pentru o lună completă de activitate, începând cu 01.01.2024 - nu poate fi sub limita de 17 600 lei.

Totodată, la examinarea acestei cereri se aplică prevederile art. 118 alin. (1) CPC, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de insolvabilitate consideră că la examinarea cererii de încasare a remunerației pentru îndeplinirea funcției de administrator provizoriu urmează să se stabilească în ce anume s-a materializat munca administratorului provizoriu, dacă a fost aceasta reală, legală, dar și eficacitate ei.

La stabilirea termenului pentru care administratorul autorizat poate solicita remunerație, instanța ține cont de faptul că administratorul provizoriu în toată această perioadă a participat ca administrator al insolvabilității sau lichidator și în alte dosare de insolvabilitate. Astfel, este clar că administratorul provizoriu Lupea Victor nu a activat doar pe dosarul în cauză.

În același timp, instanța reține și faptul că perioada de observație a durat în următoarele intervale de timp: 16.05.2024-17.07.2024, adică aproximativ 2 luni, însă administratorul provizoriu Lupea Victor a solicitat stabilirea și încasarea remunerației pentru întreaga perioadă doar în mărime de 15 000 lei.

La fel, se constată că administratorul provizoriu a executat încheierea de admitere a cererii introductive, interpelând toate organele deținătoare de informații, precum și a întocmit raportul prind executarea măsurilor de asigurare.

În speță, instanţa reţine că potrivit raportului de activitate în perioada de observare a debitorului, toate notificările şi interpelările au fost expediate în lunile mai-iunie 2024, răspunsurile fiind recepționate în luna iunie 2024 (f.d. 43-66), iar raportul a fost întocmit și prezentat la 17.07.204 instanței (f.d. 42-73). Prin urmare, se atestă faptul că administratorul provizoriu a întreprins acţiuni în vederea executării atribuţiilor sale stabilite prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.2024 preponderent în luna mai-iunie, iar ulterior recepționării răspunsurilor la notificări și interpelări, a întocmit raportul și tabelul preliminar.

Astfel, în urma unui raționament simplu, aplicând prevederile Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002 invocate de solicitant, instanța de insolvabilitate menționează că suma cu titlu de remunerație a administratorului provizoriu, trebuie să fie echivalentă cu numărul de ore efectiv lucrate pe perioada solicitată (16.05.2024-17.07.2024).

Deci, având în vedere cele menţionate, instanța consideră că activitatea eficientă a administratorului provizoriu, în vederea executării măsurilor prevăzute de încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.24, constituie 1 lună.

Prin urmare, instanța consideră necesar de a admite cererea administratorului autorizat Lupea Victor cu privire la stabilirea şi încasarea remunerație pentru exercitarea atribuţiilor de administrator provizoriu al SRL ”OL Electronica”, stabilind remuneraţia pentru exercitarea funcţiei de administrator provizoriu pentru întreaga perioadă de observație în mărimea solicitată de 15 000 lei, care este inferioară mărimii minime prevăzute de Anexa nr.4 a Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002.

Conform normei generale prevăzute de art. 32 alin. (1) a Legii insolvabilităţii cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea şedinţelor şi comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului.

(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu şi acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului, în mod solidar.

(3) În cazul în care instanţa de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin.(1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă şi a creditorilor care au susţinut-o prin referinţă depusă în cadrul procesului.

(4) Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare şi a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabileşte instanţa de insolvabilitate într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

Astfel, aplicabile speței sunt prevederile art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, care prevăd expres că în cazul în care instanţa de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin.(1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă şi a creditorilor care au susţinut-o prin referinţă depusă în cadrul procesului.

Instanța mai menționează că o situație similară a fost statuată și în practica constantă a instanței ierarhic superioare (Curtea de Apel Chișinău) în cauza Serviciul Fiscal de Stat vs

SRL ”Heruvim” privind intentarea procesului de insolvabilitate (dosarul nr. 2ri-206/24 2-19083432-02-2ri-17042028).

Reieșind din circumstanțele stabilite la caz, având în vedere normelor legale menționate, instanța consideră oportun de a admite cererea administratorului provizoriu al SRL ”OL Electronica”, Lupea Victor privind stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente și a dispune încasarea la Serviciul Fiscal de Stat în beneficiul administratorului autorizat Lupea Victor remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu în sumă de 15 000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (4) lit. d), art. 32 alin. (3) și (4) și art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității, art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003609008201.

Se refuză intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”OL Electronica”, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003609008201.

Se anulează măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2024.

Se admite cererea administratorului autorizat Lupea Victor.

Se stabilește remunerația administratorului provizoriu al SRL ”OL Electronica”, Lupea Victor pentru întreaga perioadă de observație în mărime de 15 000 lei.

Se încasează de la Serviciul Fiscal de Stat în beneficiul administratorului autorizat Lupea Victor remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu al SRL ”OL Electronica” în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Hotărârea este executorie de la pronunțare, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie